

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus I. De Magistris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](#)

ergo licet vendi, ac emi potest jurisdictio Ecclesiastica, habens annexum jus percipiendi fructus temporales. Sed ad 1. solutione constat ex dictis supra: Ad 2. & annatas non solvi *pro ipso titulo beneficij, aut jure percipiendi fructus*. 1. Quia si beneficium uno anno bis, aut sèpibus varet, & diversis conferatur, annata non nisi semel solvuntur. 2. Quia solum exiguntur tanquam pensio, vel subsidium charitativum,

quod etiam Episcopi licet petunt; ac etiam in veteri testamento Sacerdotes licet pendebant, Pontifici solvendo decimas decimarum. Denique Pontifex licet imponit beneficiis pensiones solvendas in alterius gratiam, cur non in commoditatem Cameræ suæ Ministrorum, quibus eget ad Ecclesia Regimen, ut recte observat Doctor Philippus Braun, ad Tit. 4. lib. 5. decretal.

QVÆSTIO V.

IN TITULUM V. DE MAGISTRIS, ET NE ALIQUID EXIGATUR PRO LICENTIA DOCENDI.

607

*P*er Magistros hic intelliguntur ii, quibus incumbit onus docendi, assignato ad hoc aliquo beneficio, loco salarii. Coeterum nomen *Magistro* in jure accipitur pro eo, cui præcipua cura alicuius incumbit, ut dicitur *L. cui præcipua*, scilicet de Verborum significat. Sic, qui *militibus præfet, Magister militum*; qui *Equitibus, Magister equitum* vocari solet, de quibus, V. potest Gorhofred. ad *L. cui præcipua*. Pro cuius intelligentia notandum, jure antiquo in singulis Ecclesiis Cathedralibus constituendum fuisse Magistrum Grammatices, & in Metropolitana Magistrum Theologiae; nunc jure Trid. etiam in Ecclesiis Cathedralibus, si civitas sit insignis, vel populosa; & in Collegiatis, existentibus in oppido aliquo insigni, etiam nullius Diœcesis, si ibi Clerus numerosus fuerit, Theologæ lectorem, eique præbendam deputari debere, quandocumque (excepta causa resignationis, aut cui aliud incompatibile annexum non sit) primò vacabit; aut vacans, ad hunc finem, auctoritate Episcopi constitui possit, impostrum dicenda *præbenda Theologalis*: His addidit Tridentinum sess. 7. de reform. c. 1. ut in Monasteriis quoque Monachorum, ubi commodè fieri potest, habeatur lectio Sacrae Scripturæ, & Abbates, in hoc negligentes, Episcopi locorum, tanquam sedis Apostolicae delegati, opportunis me-

diis ad id compellant. Officium Theologi, in prædictis Ecclesiis sic constituendi, esse, Sacram Scripturam interpretari, & exponere, declaravit Congreg. Synodi apud Joannem Gallemart. n. 16. Fagnan. in c. 4. h. t. n. 29. ac sufficere, si legatur Theologia Scholastica: *Quibus præmissis:*

ARTICULUS I.

De Magistris.

Prima constitutio in c. *quoniam* 1. h. t. 608 habet, ut jam diximus, in qualibet Ecclesia Cathedrali, vel etiam Collegiata, si ad hoc sufficietes redditus habeat, prvidendum esse Magistro de una præbenda, qui *Clericos ejusdem Ecclesie, & pauperes Scholares*, Grammaticam gratis doceat. Sic Alexander III. in cit. c. *quoniam* h. t. ex quo colligitur, quod vi cit. c. 1. talis Magister non teneatur docere gratis alterius Ecclesie Clericos, nisi sint pauperes; hinc à divitibus alterius Ecclesie potest exigere Stipendium, qui pro talibus docendis præbendam non habet, ut patet ex textu in cit. c. *quoniam* ibi, qui *Clericos ejusdem Ecclesie*. Sed notandum, quod ea constitutio Alexandri III. in multis Ecclesiis non observata, denuo sub Innocentio III. (ut dicitur in c. *quia nonnulli*. 4. h. t.) renovata, confirmata, & aucta fuerit, decernendo insuper; ut in Ecclesia Metropolitana etiam Theologæ Magister constitueretur, qui sacerdotes, & alios in sacra pagina doceret, & in his præser-

præsentim instrueret, quæ ad curam animalium pertinent. Additum præterea præceptum, ut curetur ab eo, ad quem pertinet ejusmodi Magistrum constituere, vel eligere, ut illi assignentur proventus unius præbendæ, quin propterea talis Magister electus, efficiatur Canonicus illius Ecclesiæ.

609 Hanc constitutionem decretalem confirmavit Trid. sess. 5. de Reform. c. 1. & sess. 23. c. 18. quibusdam adhuc adjectis. Nam i. Magister Grammaticæ, de jure antiquo eligendus erat ab Episcopo *cum consensu Capituli* per c. *quia nonnulli* h. t. at juxta Trid. cit. c. 1. *cum consilio Capituli*; hoc autem Episcopus, et si petere tenetur, non tamen tenerit sequi, juxta declar. Card. apud Fagnan. in c. *quia nonnulli* n. 16. Secundò, illa constitutio præcipit, *Clericos talis Ecclesie*, in qua præbendam habet, & *alios pauperes gratis* doceri: Tridentinum autem dicit, qui *Clericos aliosq. Scholares pauperes* gratis doceat, indistincte. Tertiò, constitutio vult in Ecclesiis Cathedr. & Coll. constitui unum tantum Magistrum Grammaticæ; in Metropolitanis verò, insuper etiam aliud, Theologiae: Tridentinum autem in qualibet earum exigit Magistrum Theologiae unum tantum; & in defectum redditum, vel paucorum discendentium, saltem Grammaticum. Quartò, juxta illam constitutionem juris antiqui, assignandi erant redditus unius præbendæ: In Tridentino autem non sit mentio præbendæ; sed solum, mandatur, ut ei assignentur fructus beneficii simplicis; vel merces persolvatur condigna ex Episcopali, vel Capitulari mensa; vel alio nomine. Præter hanc addit Tridentinum, ut etiam in Monasteriis Monachorum, ubi commode fieri potest, lectio Sacrae Scripturae habeatur, & si Pralati negligentes fuerint, Episcopi locorum, *ut delegati sedis Apostolice*, ad id compellant; ac eandem lectionem haberi præcipit etiam in Conventibus aliorum Regularium, in quibus studia vigere possunt, ut in Gymnasiis.

610 Not. autem, in illis Ecclesiis, in quibus præbenda, præstimonium, seu aliud quovis nomine nuncupatum beneficium, pro lectoribus Sacrae Theol. deputatum, reperitur, vocari *præbendam Theologalem*, ac ejus provisionem, alteri, quam per se, vel alium idoneum, ad id munus præstantum, irritam, ac nullam esse. Not. 2.

Zem. V.

Lectorem Theologiae in dictis Ecclesiis non posse obtinere aliud beneficium, cum lectura incompatibile, ut not. Barbos. in cit. c. 1. Trident. n. 9. Et quamvis præbenda Theologica, secundum Canones, instituta sit pro Professore *Sacrae Scripture*, satis fieri tamen, si legatur *Theologia Scholaris*, juxta Congr. Concilii apud Fagnan. cit. à n. 29. & Barbos. cit. n. 39. Not. 3. Ejusmodi Professorem, vel lectorum præbendarium in dictis Ecclesiis, vocari ab aliis *Scholasticum* (olim etiam solitum appellari *Advocatum*, de quo in c. *de quibusdam* dist. 37. & Trident. sess. 23. de Reform. c. 10.) cuius lectionis, vel doctrinæ munus erat, Clericos inferiores cantum latino sermone, & alias artes, ac disciplinas docere; sic Pereyra in Elucidat. n. 273. Ejusmodi Professorem, vel lectorum in Cathedralibus, habere *dignitatem*, vel saltem *Personatum*, docet Azor. p. 2. l. 3. c. 23. Et in quibusdam Ecclesiis, etiam esse alium, dignitate inferiorem illo, personatu tamen præditum (qui dicitur *vice Scholasticus*) absentis Scholastici munus & officium exequi solitum. Sic ille.

ARTICULUS II.

De Licensia docendi.

PER eam hic intelligitur facultas docendi ex jurisdictione, & officio, ut notat Vallenensis h. t. n. 1. hæc confertur in collatione Doctoratus. Soli enim Doctores *ex officio docere possunt*. Ejusmodi autem Doctoratus, est *dignitas*, & Doctor dicitur in dignitate constitutus, ut notat Barbos. in c. quanto, de Magistris; ubi sub poena excommunicationis, & privationis officii & *dignitatis* prohibetur, ne pecunia exigatur *pro licentia docendi*, etiamsi hoc habeat consuetudo: Sed, ut hoc rectè intelligatur, not. 1. non esse illicitum, accipere stipendum pro docenda Theologia, sive Scholastica sive morali (quæ scilicet pertinet ad casus conscientiæ) sive positiva, seu explicativa Sacrae Scripturae. Nam actus docentis, nec ex se sunt spirituales; nec supponunt potestatem spiritualem. Not. 2. Dare pro pecunia facultatem, seu licentiam docendi, non esse Simoniacum, nec illicitum, ex natura rei, quando talis licentia non est actus jurisdictionis spiritualis; quia tunc nec facultas docendi, nec licentia data ad actum est spiritualis.

R

Not.